

gaa med til Straffebestemmelser for dem, som her i Landet holde urene Marker. Det skal være almindeligt i Udlandet, at man straffer dem, der have urene Marker, med Bøder. Man har saaledes i Frankrig, har man meddelt mig, Mænd, der besigtige Markerne, og hvis de ikke ere holdte rene, hvis Tidserne ikke ere stukne i rette Tid, faar vedkommende Landmand en Bøde. Hos os har der altid været overvejende Stemning for at gaa den modsatte Vej og præmiere de Markbrug, der holdes rene og fri for Ukrudt. Og den Vej, antager jeg, man vil blive ved at følge hos os.

Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) spurgte, om der i Ministeriet forberedes et Forslag til tvungen Fæsteflønsning. Jeg kan derom sige, at der i Landbrugsministeriet fra min Forgængers Tid findes Udkast til en Lov om dette Emne, men ærede Medlemmer ville ogsaa kunne forstaa og tilgive mig, at jeg i Øjeblikket ikke har faaet Tid til at sætte mig ind i dette Forslag. Det er sikkert unødvendigt at tilføje, at dette Forhold vil blive Genstand for de vedkommende Ministres Opmærksomhed.

Det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) fremsatte nogle Udtalelser, om hvilke jeg i høj Grad er enig med ham. Han rettede ikke bestemte Spørgsmaal, og jeg skal derfor ikke omtale, hvad han ellers sagde, men naar han omtalte Len og Stamhusene, vil jeg udtale, at derom er der nedsat en Kommission, og vi maa afvente dens Resultater.

Det ærede Medlem fra Fakse (Staining) omtalte Jagtloven og kom ogsaa ind paa Fæstelovgivningen. Den sidste har jeg omtalt, og om Jagtloven skal jeg kun bemærke, at da der er forløbet 15 Aar siden dens Vedtagelse, kan der være god Grund til at tage den op til Revision.

Til det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) skal jeg sige, at om det Forhold, han omtalte, foreligger der nu i sidste Øjeblik et Andragende i Ministeriet. For mig er den Maade, hvorpaa Bestyrelsen her er gaaet frem, ret gaadefuld. Der er Tale om, at Bestyrelsen for en Forsikringsforening for Sejlfartøjer skal have anvendt et Beløb af 5,000 Kr. for at faa en Sekretær til at tage sin Afsked frivillig til Foraaret, da Opsigelsesfristen var overskreden. Den vedkommende skulde opsiges med et halvt Aars Varsel til Fratrædelse 1. April, men da man var naaet ud over 1. Oktober, skulde man altsaa betale ham 1½ Aar til, og for at faa ham fjernet allerede til Foraaret har man udbe-

talt ham et Beløb af 5,000 Kr. Da det er en Forening, der modtager et saa stort Tilskud — jeg tror, det er 30,000 Kr. om Aaret — siger det sig selv, at man ikke uden videre paa den Maade kan handle med Statens Midler. Thi samtidig med, at Bestyrelsen — det er maaske en lidt mangelfuld Bestyrelse, der er ellers 3, men i Øjeblikket kun 2 Medlemmer — giver Manden de 5,000 Kr., tilkendegiver man ham, at det ikke er paa Grund af det Arbejde, han har udført, man afskediger ham, men man ønsker et Personskifte. Men naar man ikke har Grund til at klage over den vedkommendes Arbejde og kun ønsker et Personskifte, kan man ikke paa den Maade ødsle med Midlerne. Dette Spørgsmaal skal blive nærmere undersøgt. Jeg kan ikke indse rettere, end at hvis jeg i Øjeblikket skulde fælde Dom, maatte Staten skride ind og overveje, hvad der var at gøre overfor denne Afskedigelse.

Til det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) har jeg allerede givet Svar i mit Svar til det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), men der var dog et enkelt Spørgsmaal, hvor det forekommer mig, at der i hans Udtalelser var adskiltigt, som jeg ikke kan være enig i eller billige, og som jeg for Resten ikke havde ventet fra ham. Men jeg vil gerne, inden jeg svarer, først se Tidenden. Det ærede Medlem talte i Aftes paa et meget sent Tidspunkt, og jeg vil nødig gøre det ærede Medlem Uret og tillægge ham Udtalelser, som han maaske ikke har brugt. Det sanne gælder det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup), der spurgte, hvorvidt jeg havde tænkt paa at fremkomme med Forslag til en Fortsættelse af de landøkonomiske Forskudsforeninger. Jeg vil derom kun sige, at da vi for 2 Aar siden behandlede dette Spørgsmaal i Udvalget, var Udvalget og den daværende Landbrugsminister, Ole Hansen, enige om, at han allerede næste Efteraar skulde fremsætte et Forslag, hvorved Virksomheden kunde fortsættes. Det skete ikke, og hans Efterfølger har heller ikke, saa vidt jeg ved, foretaget noget i den Retning. Jeg kan kun sige, at i Øjeblikket er der ikke stor Udsigt til, at det vil nytte noget at komme med et Forslag i den Retning, og personlig vilde jeg foretrække, om det var muligt, at faa 1 Million mere til Udlaan til Oprettelse af Husmandsbrug end til dette Formaal, som jeg tror lettere kan udsættes, indtil vi komme ind i bedre økonomiske Forhold.

Et Spørgsmaal ønsker jeg endnu at